

مقایسه کارکردهای اجرایی شناختی مغز در نابینایان و همتایان بینا

وحید نجاتی*

* گروه روان‌شناسی، دانشکده علوم تربیتی و روان‌شناسی، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران

چکیده

اهداف: در افراد بینا بیش از نیمی از مغز درگیر پردازش‌های بینایی است. نابینایان پردازش اطلاعات متفاوتی نسبت به همتایان بینای خود دارند. این مطالعه با هدف بررسی تفاوت کارکردهای شناختی اجرایی جابازان نابینا با همتایان بینا از طریق آزمون رفتاری انجام شد.

روش‌ها: این مطالعه مقطعی- مقایسه‌ای از نوع مورد- شاهدی روی ۹۳ جاباز نابینای دوچشم و ۱۱۶ فرد همتأز نظر سن و تحصیلات در سال ۱۳۸۷ در مشهد انجام شد. برای ارزیابی کارکردهای اجرایی شناختی از آزمون رفتاری دکس استفاده شد. داده‌ها با آزمون‌های آماری استنباطی شامل T مستقل، کولموگروف- اسمیرنوف و منویتی یو به کمک نرم‌افزار SPSS 17 تجزیه و تحلیل شد.

یافته‌ها: بین نابینایان و همتایان بینا در حافظه اجرایی شناختی، آگاهی و بی‌قراری تفاوت معنی‌داری وجود نداشت. ولی در مهار و هدفمندی و در کل آزمون، کارآیی افراد نابینا به‌طور معنی‌داری بالاتر از بینایان بود. همچنین ضرورت و اهمیت کارکردهای شناختی اجرایی در تمام ابعاد برای افراد بینا به‌طور معنی‌داری بیشتر از افراد نابینا بود.

نتیجه‌گیری: افراد نابینا در برخی از عملکردهای شناختی اجرایی تفاوت معنی‌داری با همتایان بینا ندارند و حتی در هدفمندی و مهار، کارآیی بالاتری نسبت به آنان دارند. این موضوع مربوط به فقر اطلاعات پیش‌نیاز کارکردهای اجرایی شناختی است.

کلیدواژه‌ها: نابینا، کارکردهای اجرایی شناختی، آزمون سنجش ناکارآمدی عملکردهای اجرایی

Comparing executive cognitive functions of brain in blind and matched sighted

Nejati V.* PhD

*Department of Psychology, Faculty of Educational Sciences & Psychology, Shahid Beheshti University, Tehran, Iran

Abstract

Aims: More than half of brain is involved in visual processing in sighted people. Blinds have different information processing method compared to sighted people. The purpose of present study was to compare executive cognitive functions of blind veterans and matched sighted people through behavioral test.

Methods: This cross-sectional comparative case-control study was performed on 93 blinds and 116 age and education matched sighted people in year 2008 in Mashhad. Executive functions were evaluated by Dysexecutive (DEX) questionnaire. Data were analyzed using inferential statistical tests including independent t-test, Kolmogorov-Smirnov test and U Mann-Whitney test by SPSS 17 software.

Results: Results didn't show significant difference between two groups in executive memory, awareness and restlessness subscales. Findings showed significant difference between two groups in inhibition and intentionality subscales and total scores. Significantly higher importance and necessity in all dimensions of executive cognitive functions was observed for sighted samples compared to the blind.

Conclusion: Blind individuals not only have no dysfunction in executive function compared to sighted people, but also have better performance in inhibition and intentionality subscales. This is related to paucity of basic information needed for executive cognitive functions.

Keywords: Blind, Executive Cognitive Functions, Dysexecutive Questionnaire (DEX)

مقدمه

جانبازان نایینا با همتایان بینا از طریق آزمون رفتاری کارکردهای اجرایی بود.

روش‌ها

این مطالعه مقطعی- مقایسه‌ای از نوع مورد- شاهدی، روی ۹۳ جانباز نایینای دوچشم و ۱۱۶ فرد بینای همتا از نظر سن و تحصیلات انجام گرفت. جامعه آماری شامل کلیه (۶۰۰ نفر) جانباز نایینای دوچشم کشور بودند. از میان این جامعه، افرادی که در اردوی تفریحی- درمانی بنیاد شهید و امور ایثارگران در تابستان سال ۱۳۸۷ در مشهد مقدس شرکت نموده بودند، در مطالعه شرکت داده شدند. تعداد نمونه‌های مورد نظر، ۱۰٪ کل جامعه بود (۶۰ نفر) که در این مطالعه ۹۳ نفر مشارکت نمودند. معیار نایینایی کامل دوچشم، پرونده کمیسیون پژوهشی جانبازان بود. نمونه‌گیری به صورت در دسترس انجام شد. گروه افراد سالم نیز از بین شهروندان مشهدی به صورت در دسترس و با شرط همسان‌بودن سن و تحصیلات با گروه نایینایان انتخاب شدند. کلیه افراد هر دو گروه شرکت‌کننده در مطالعه مرد بودند و هیچ‌گونه سابقه اعتیاد، بیماری عصب‌زاد، ضربه به سر، درد جسمی و مصرف داروهای روان‌پزشکی نداشتند. به منظور رعایت ملاحظات اخلاقی در مطالعه، ضمن تشریح نوع و هدف آزمون برای نمونه‌ها، رضایت آنها برای شرکت در مطالعه اخذ و در صورت عدم تمايل به همکاری در هر مرحله از آزمون، از مطالعه خارج شدند.

آزمون ارزیابی رفتاری عملکردهای اجرایی شناختی به عنوان ابزار مطالعه مورد استفاده قرار گرفت که شامل ۵ زیرآزمون؛ مهار، هدف‌مندی، شناخت و حافظه اجرایی، آگاهی و بیش‌فعالی بود. در این ابزار براساس سئوالاتی، کارکردهای اجرایی شناختی در فعالیت‌های روزانه مورد بررسی قرار می‌گرفت. در بخش دوم پرسش‌نامه، گوییهای مربوط به کارکردهای اجرایی شناختی مجدداً مطرح و از آزمودنی‌ها سئوال می‌شد که تا چه میزان این مورد برای آنها در زندگی روزانه اهمیت دارد و با آن درگیر هستند. در بخش سوم پرسش‌نامه، گوییهای مربوط به کارکردهای اجرایی شناختی مطرح و از آزمودنی‌ها سئوال می‌شد که تا چه میزان برای جبران نقص یا پیشگیری از بروز این مشکل تلاش می‌نمایند. چنان در مطالعه‌ای روى افراد سالم چنین نشان داد که هر ۵ عامل با آزمون عصب‌شناختی ردیابی، همبستگی بالایی دارد و خرده‌آزمون مهار نیز ارتباط معنی‌داری با آزمون استروپ به عنوان آزمون عصب‌شناختی توجه انتخابی و مهار نشان داد [۱۵]. برای بررسی تفاوت بین دو گروه جانباز نایینا و همتایان بینا در سن و تحصیلات از آزمون آماری T مستقل استفاده شد. آزمون کولموگروف- اسمیرنوف برای بررسی طبیعی بودن توزیع داده‌ها مورد استفاده قرار گرفت. بدلیل رتبه‌ای بودن متغیرهای مربوط به کارکردهای اجرایی شناختی از آزمون ناپارامتری من ویتنی یو استفاده شد که برای مقایسه کارایی زیرآزمون‌ها و کل آزمون اختلال در

مغز می‌تواند با تعییرات محیطی سازش یابد که این اصل پذیرفته شده، انعطاف‌پذیری مغز نامیده می‌شود. براساس این اصل، به دنبال فقدان یا نقص یک اندام (مانند قطع عضو) یا فقدان یک سیستم حسی (مانند نایینای محیطی)، قسمت‌های مختلف مغز قادر به جبران معلولیت با استفاده از سازمان‌دهی مجدد ارتباطات موجود هستند. در این فرآیند جبران، قسمت‌های باقی‌مانده از نظر عملکردی، تکالیفی را به‌عهده می‌گیرند که به‌طور معمول، مسئولیتی در قبال آن تکالیف نداشتند [۱، ۲]. نایینایان مادرزادی، به‌خوبی از خصوصیت انعطاف‌پذیری مغز بهره جسته و ساختارهای نواحی مختلف مغز آنان منطبق بر اطلاعات حسی باقی‌مانده شکل می‌گیرد [۲، ۳]. این موضوع در مورد افراد با نایینای اکتسابی هنوز به‌خوبی مشخص نشده است. بسیاری از مطالعات، انعطاف‌پذیری مغز را در نایینایان اکتسابی نیز گزارش نموده‌اند [۴، ۵، ۶]، ولی گروهی دیگر برای انعطاف‌پذیری مغز به وجود دوره بحرانی کودکی عقیده دارند [۷، ۸].

سؤال اصلی این است که آیا کارکردهای شناختی مغز نیز از این فقدان اطلاعات حسی بینایی متاثر می‌شوند؟ مطالعات قبلی ما نشان داده است که کارکردهای شناختی کلی و حافظه بالینی در نایینایان اکتسابی کمتر از همتایان بینا است [۱۰، ۹]. مطالعات مذکور، کارکردهای شناختی کلی را توسط آزمون کوچک وضعیت روانی (MMSE) و حافظه بالینی را به‌وسیله آزمون حافظه بالینی و کسلر مورد بررسی قرار داده‌اند. سؤال مطالعه حاضر این است که آیا اختلال شناختی در نایینایان به‌طور اختصاصی برای کارکردهای شناختی اجرایی نیز مصدق دارد؟

کارکردهای اجرایی شناختی، فرآیندهای شناختی‌ای را شامل می‌شود که سایر فعالیت‌های شناختی را یکپارچه و کنترل می‌نماید. خاستگاه تشریحی کارکردهای اجرایی شناختی، قطعه پیش‌پیشانی مغز است که موجب کشف تازگی، برنامه‌ریزی، راهبردهای اجرایی، پایش کارایی، استفاده از پس‌خوراندها برای تعدیل پاسخ، گوش به‌زنگی و مهار اطلاعات غیرمرتبط با تکلیف است. کارکرد اجرایی، فرآیندی جامع است که برای تکالیفی مانند برنامه‌ریزی، حافظه کاری، کنترل هیجان، مهار، انتقال و همچنین شروع و پیگیری حرکت به کار می‌رود [۱۱، ۱۲]. آزمون‌های عصب‌شناختی متعددی برای ارزیابی کارکردهای اجرایی وجود دارد که بیشتر آنها وابسته به حرکت‌های بینایی است. در این مطالعه از آزمون رفتاری بدين منظور استفاده شده است. یکی از مزیت‌های ابزارهای رفتاری ارزیابی شناختی نسبت به ابزارهای عصب‌روان‌شناسی، فرآگیر بودن و سهل‌الوصول بودن آن است. کلارک و همکاران [۱۳] و سلانتو و همکاران [۱۴] ارتباط معنی‌داری را بین آزمون‌های عصب‌روان‌شناسی و ابزارهای رفتاری مرتبط نشان دادند.

هدف از این مطالعه بررسی تفاوت کارکردهای شناختی اجرایی

مقایسه کارکردهای اجرایی شناختی مغز در نایبینایان و همتایان بینا ۲۱۹
اهمیت عملکردهای اجرایی شناختی در زندگی روزانه برای کل آزمون
و اجزای آزمون، به طور معنی داری کمتر از همتایان بینا بود (جدول ۳).

جدول ۳) میزان نیاز به عملکردهای اجرایی در زندگی روزانه براساس آزمون
آماری من ویتنی یو

گروه ←	نایبینا	آماره Z	سطح
زیرآزمون های کارکرد اجرایی ۱ میانگین رتبه ها			معنی داری
کارکردهای مهاری	۰/۰۰۱ ** ۳/۵۴	۹۹	۷۰/۴۵
هدفمندی	۰/۰۰۱ ** ۳/۷۷	۹۸/۰۷	۶۷/۹۳
شناخت و حافظه اجرایی	۰/۰۲۲ * ۲/۲۸	۸۹/۵۵	۷۱/۶۱
آگاهی	۰/۰۰۱ ** ۴/۰۹	۱۰۳/۸۱	۷۰/۱۶
بی قراری و بیش فعالی	۰/۰۰۷ ** ۲/۷۰	۹۶/۷۵	۷۵/۳۱
کل آزمون	۰/۰۰۱ ** ۳/۵۶	۸۹/۶۹	۶۱/۹۴

* معنی دار <0/۰۵, ** معنی دار <0/۰۱ p.

در بخش تلاش برای جبران نقص یا پیشگیری از بروز اختلال در کارکردهای اجرایی شناختی، برای خرده آزمون های مهاری، هدفمندی و شناخت و حافظه اجرایی، تفاوت معنی داری نشان داده شد. تلاش افراد نایبینا برای جبران و پیشگیری در این شاخص های اجرایی شناختی به طور معنی داری بیشتر از همتایان بینا بود. در خرده آزمون های آگاهی و بیش فعالی تفاوت معنی دار نبود. کل آزمون نیز تفاوت معنی داری در دو گروه به نفع نایبینایان نشان داد (جدول ۴).

جدول ۴) میزان تلاش برای جبران یا پیشگیری از نقص عملکردهای اجرایی
در زندگی روزانه براساس آزمون آماری من ویتنی یو

گروه ←	نایبینا	آماره Z	سطح
زیرآزمون های کارکرد اجرایی ۱ میانگین رتبه ها			معنی داری
کارکردهای مهاری	۰/۰۴۹ * ۱/۹۶	۹۶/۵۷	۸۰/۹۶
هدفمندی	۰/۰۲۶ * ۲/۲۲	۸۰/۶۹	۹۸/۲۹
شناخت و حافظه اجرایی	۰/۰۰۸ ** ۲/۶۳	۷۹/۹۵	۱۰۰/۸۱
آگاهی	۰/۰۸۲ ۱/۷۴	۸۲/۹۵	۹۶/۷۵
بی قراری و بیش فعالی	۰/۰۸۴ ۱/۷۳	۸۴/۹۹	۹۸/۷۹
کل آزمون	۰/۰۳۸ * ۲/۰۷	۷۳/۲۶	۸۹/۲۸

* معنی دار <0/۰۵, ** معنی دار <0/۰۱ p.

بحث

یافته های مطالعه حاضر نشان داد که کارکردهای مهاری در نایبینایان بهتر از همتایان بینا است. به نظر می رسد به دلیل محتاط بودن نایبینایان در فعالیت های روزانه، کارکردهای مهاری در آنان تقویت می شود. اطلاعات بینایی برای بسیاری از فعالیت های زندگی روزانه مورد نیاز است و این اطلاعات سریع و دقیق به رفتار های انسان سرعت می بخشد. عدم حضور این اطلاعات در نایبینایان، پاسخ های آنی و سریع آنان را تحت تاثیر قرار داده و توانایی مهار پاسخ ها را در آنان

عملکردهای اجرایی، این آزمون مورد استفاده قرار گرفت. سطح معنی داری کمتر از ۰/۰۵، معنی دار در نظر گرفته شد.

نتایج

میانگین سن دو گروه بینا و نایبینا به ترتیب $۴۶/۷۱ \pm ۱۲/۴۰$ و $۴۳/۸۶ \pm ۸/۴۶$ سال، آماره آزمون T $۱/۸۸۹$ و سطح معنی داری $۰/۰۶$ بود. میانگین زمان تحصیل برای دو گروه نایبینا و بینا به ترتیب $۱۰/۱۷ \pm ۴/۷۲$ و $۱۱/۲۳ \pm ۲/۹۵$ ، آماره t $۱/۹۸۴$ و سطح معنی داری $۰/۰۶۱$ بود. بر این اساس دو گروه، تفاوت معنی داری را در تحصیلات و سن نشان ندادند (جدول ۱).

جدول ۱) مشخصات جمعیت شناختی نمونه های مورد بررسی

گروه ←	نایبینا (۹۳ نفر)	مشخصات ۱
درصد	تعداد	درصد
۱/۷	۲	۵/۳
۲۵/۹	۳۰	۲۱/۵
۳۱/۹	۳۷	۵۲/۷
۱۸/۱	۲۱	۱۵
۱۶/۳	۱۹	۵/۴
۱/۷	۲	۵/۳
۴/۳	۵	۲۰/۴
۲۱/۵	۲۵	۱۵
۴۲/۵	۴۹	۳۰/۱
۲۵	۲۹	۲۶/۹

گروه سنتی
۴۹-۴۰
۵۹-۵۰
۶۹-۶۰
بی سواد
ابتدایی
راهنمایی
دبیرستان
دانشگاهی

بین نایبینایان و همتایان بینا در خرده آزمون های مهاری و هدفمندی (با فاصله اطمینان $۰/۰۵$) تفاوت معنی داری وجود داشت. کارآیی افراد نایبینا در این خرده آزمون ها بالاتر بود، ولیکن در خرده آزمون های شناخت و حافظه اجرایی، آگاهی و بیش فعالی، تفاوت معنی دار نبود. کل آزمون نیز تفاوت معنی داری در دو گروه با فاصله اطمینان $۰/۰۵$ به نفع نایبینایان نشان داد (جدول ۲).

جدول ۲) کارآیی زیرآزمون های آزمون اختلال عملکرد اجرایی براساس آزمون آماری من ویتنی یو

گروه ←	نایبینا	آماره Z	سطح
زیرآزمون های کارکرد اجرایی ۱ میانگین رتبه ها			معنی داری
کارکردهای مهاری	۰/۰۴۲ * ۲/۰۳	۱۰۲/۶۸	۸۶/۱۲
هدفمندی	۰/۰۱۸ * ۲/۲۳	۱۰۱/۷۳	۸۲/۷۲
شناخت و حافظه اجرایی	۰/۰۸۲ ۰/۲۵	۹۲/۷۹	۹۰/۷۸
آگاهی	۰/۱۵۶ ۱/۴۱	۱۰۰/۰۹	۸۸/۶۲
بی قراری و بیش فعالی	۰/۱۱۷ ۱/۵۶	۱۰۰/۰۰	۸۷/۴۰
کل آزمون	۰/۰۰۸ ** ۲/۶۴	۹۵/۵۰	۷۴/۷۳

* معنی دار <0/۰۵, ** معنی دار <0/۰۱ p.

مطالعه حاضر، میزان اهمیت این شاخص (کارکرد مهاری) در نایبینایان کمتر از همتایان بینا نشان داده شده است. از آن جایی که سبک زندگی افراد نایبینایان کاملاً متفاوت است، در هرگونه قضاویت و مقایسه رفتار باید سبک زندگی آنها در نظر گرفته شود. بدین منظور، در بخش دوم پرسشنامه گویه‌های مربوط به کارکردهای اجرایی شناختی مجددًا مطرح و از آزمودنی‌ها سئوال می‌شود که تا چه میزان این موضوع در زندگی روزانه او موضوعیت دارد. به عنوان مثال یکی از گویه‌های مربوط به شاخص هدفمندی این بود که "تا چه میزان در تصمیم‌گیری دچار مشکل است؟" در بخش دوم از فرد سئوال می‌شد "تا چه میزان این عامل در زندگی روزانه شما تداخل ایجاد می‌نماید؟" نتایج آزمون آماری من ویتنی یو برای کلیه شاخص‌ها نشان داد که تداخل این شاخص‌ها در زندگی روزانه در افراد نایبینایان کمتر از افراد بینایی است. به عبارتی دیگر، نایبینایان نیاز کمتری به عملکردهای اجرایی شناختی مغز برای گذران زندگی روزانه خود دارند.

در بخش دیگر، میزان تلاش برای مقابله با مشکلات مربوط به شاخص‌های عملکرد اجرایی مطرح شد و مشخص شد نایبینایان برای مقابله با مهار، هدفمندی و حافظه اجرایی، تلاش بیشتری نسبت به افراد بینا دارند. این یافته نیز بیانگر اهمیت اطلاعات بینایی برای عملکردهای اجرایی است. به عبارت دیگر، نایبینایان بهدلیل فقدان اطلاعات سریع و دقیق بینایی به تلاش بیشتری برای انجام تکالیف اجرایی شناختی نیاز دارند.

یکی از محدودیت‌های مطالعه حاضر، استفاده از آزمون رفتاری برای بررسی کارکردهای اجرایی شناختی است. هرچند آزمون‌های سنجش کارکردهای اجرایی موجود مبتنی بر محرك بینایی هستند، پیشنهاد می‌شود در مطالعات بعدی آزمون عصب‌شناختی سنجش کارکردهای اجرایی بهویژه کارکردهای مهاری مبتنی بر محرك شنیداری ساخته شود و نایبینایان با استفاده از این آزمون مورد بررسی قرار گیرند.

نتیجه‌گیری

بین نایبینایان و همتایان بینا در حافظه اجرایی شناختی، آگاهی و بی‌قراری تقاضوت معنی‌داری وجود ندارد. ولی در مهار و هدفمندی و در کل آزمون، کارآیی افراد نایبینایان بهطور معنی‌داری بالاتر از نایبینایان است. همچنین ضرورت و اهمیت کارکردهای شناختی اجرایی در تمام ابعاد برای افراد بینا بهطور معنی‌داری بیشتر از افراد نایبینایان است.

تشکر و قدردانی: این پژوهش با حمایت پژوهشکده مهندسی و علوم پزشکی جانبازان انجام گرفت. بدین‌وسیله از آقایان دکتر محمدرضا سروش، دکتر رضا امینی و دکتر مهدی معصومی که در اجرای پژوهش ما را یاری رساندند، تشکر می‌شود.

تقویت می‌کند. شواهدی وجود دارد که بسیاری از ارتباطات نورونی مغز در روند رشد از بین می‌رونند یا خاموش می‌شوند. یکی از این شواهد، ثبت پتانسیل برانگیخته روی قشر گیجگاهی و پس‌سری در کودکان است. در بزرگسالان این پتانسیل در قشر گیجگاهی قابل ثبت است [۱۵]. در واقع پس از کودکی ارتباطات قشری فراوانی هرس می‌شوند. از آن جایی که ورودی‌های بینایی سریع‌تر، قوی‌تر و همزمان‌تر از اطلاعات شنوایی و حس پیکری است، این ورودی‌ها قشر پس‌سری را به خود اختصاص داده و سایر ارتباطات هرس می‌شوند. در واقع نوع اطلاعات ورودی به قشر است که تعیین می‌کند چه مسیرهایی باقی بماند و چه مسیرهایی هرس شود [۳]. از این موضوع می‌توان چنین نتیجه گرفت که اطلاعات بینایی در مقایسه با سایر حواس، بسیار دقیق و سریع است. کما این که مطالعات نشان داده است که قشر پس‌سری در بدو تولد از سیستم شنوایی و حس پیکری نیز ورودی دریافت می‌کند، ولی اطلاعات سریع و دقیق بینایی، این قطعه مغزی را تصاحب می‌نماید. شواهد متعددی در دست است که در افراد نایبینای مادرزادی، قطعه پس‌سری پردازش شنوایی و لامسه انجام می‌دهد. یعنی در شرایط عدم حضور اطلاعات بینایی، قشر پس‌سری به سایر حواس تعلق می‌گیرد [۱۶، ۱۷].

با توجه به یافته مطالعه حاضر، برتری کارکردهای مهاری در نایبینایان را می‌توان چنین توجیه کرد که ورودی بینایی، بسیار سریع بوده و اطلاعات زیادی را برای افراد فراهم می‌نماید و افراد می‌توانند مبتنی بر آن پاسخ سریع داشته باشند. نایبینایان که از این ورودی حسی محروم هستند، نسبت به اطلاعات ورودی دیگر محتاطر عمل می‌نمایند و این موضوع موجب تقویت توانایی مهار رفتار در آنان می‌شود. برای مثال حالی را تصور نمایید که در داخل اتاق تاریکی راه می‌روید. در این موقعیت کلیه رفتارها کند و حساب‌شده صورت می‌گیرند. گروهی از محققان نشان داده‌اند که سرعت راه‌رفتن در نایبینایان کنترل از افراد عادی است [۱۸].

یکی از انواع فرآیندهای مهاری، فرآیند مهار در حرکت است. آزمونی که برای سنجش این نوع مهار وجود دارد، به این صورت است که فرد روی دایره‌ای که در اختیار او قرار داده شده است، انگشتش را با کمترین سرعت حرکت می‌دهد. در این وضعیت توانایی مهار حرکت و حرکت کنترل، شاخصی از کارآیی مهاری فرد است [۱۹]. بنابراین در شرایط نایبینایی، کنترل حرکتی بهدلیل احتیاط، موجب تقویت کارکردهای مهاری و رفتارهای مرتبط با آن می‌شود.

یکی از مسایل دیگری که می‌تواند در مورد مهار اهمیت داشته باشد، حرکت‌های مزاحم است. به عبارت دیگر، کنترل تراحم یکی از اجزای عملکردهای مهاری است [۲۰، ۲۱]. به نظر می‌رسد اطلاعات وسیع بینایی در افراد بینا که الزاماً مرتبط با تکلیف مورد تقاضا هم نیستند، نوعی تراحم ایجاد می‌نمایند. در افراد نایبینایان این تراحم وجود ندارد و بنابراین فرآیندهای مهاری در افراد نایبینایان با بار شناختی کمتری همراه است و موفق‌تر جلوه‌گر می‌شود. کما این که در بخش دوم آزمون در

systems in cognition: Comparative neuropsychopharmacological studies in rats, monkeys and humans. *Biol Psychol.* 2006;73:19-38.

13- Clark C, Prior M, Kinsella G. Do executive function deficits differentiate between adolescents with ADHD and oppositional defiant/conduct disorder? A neuropsychological study using the six elements test and hayling sentence completion test. *J Abnorm Child Psychol.* 2000;28(5):403-14.

14- Solanto MV, Abikoff H, Sonuga-Barke E, Schachar R, Logan GD, Wigal T, et al. The ecological validity of delay aversion and response inhibition as measures of impulsivity in AD/HD: A supplement to the NIMH multimodal treatment study of AD/HD. *J Abnorm Child Psychol.* 2001;29(3):215-28.

15- Neville H. Variability in human brain plasticity. In: Munakata Y, Johnson MH, editors. *Attention and performance: Processes of change in brain and cognitive development.* Eur J Neurol. 2006;7:249-74.

16- Burton H. Visual cortex activity in early and late blind people. *J Neurosci.* 2003;23:4005-11.

17- Rauschecker JP. Cortical map plasticity in animals and humans. *Prog Brain Res.* 2002;138:73-88.

18- Bolach E, Skolimowski T. Influence of the sport team game on the posture of body of blinds and people with dimness of vision. *Gymnica.* 2000;30:2-12.

19- Scheres A, Oosterlaan J, Geurts H, Morein-Zamir S, Meiran N, Schut H, et al. Executive functioning in boys with ADHD: Primarily an inhibition deficit? *Arch Clin Neuropsychol.* 2004;19:569-94.

20- Li K, Dupuis K. Attentional switching in the sequential flanker task: Age, location and time course effects. *Acta Psychol.* 2008;127:416-27.

21- Treccani B, Cubelli R, Sala SD, Umiltà CQ. Flanker and Simon effects interact at the response selection stage. *J Exp Psychol.* 2009;23:1-21.

منابع

- 1- Pascual-Leone A, Amedi A, Fregni F, Merabet LB. The plastic human brain cortex. *Ann Rev Neurosci.* 2005;28:377-401.
- 2- Cattaneo Z, Vecchi T, Cornoldi C, Mammarella I, Bonino D, Ricciardi E, et al. Imagery and spatial processes in blindness and visual impairment. *Neurosci Biobehav Rev.* 2008;32:1346-60.
- 3- Bavelier D, Neville H. Cross-modal plasticity: Where and how? *Nat Rev Neurosci.* 2002;3:443-52.
- 4- Buchel C, Price C, Frackowiak RS, Friston K. Different activation patterns in the visual cortex of late and congenitally blind subjects. *Brain.* 1998;121:409-19.
- 5- Kujala T, Alho K, Huotilainen M, Ilmoniemi RJ, Lehtokoki A, Leinonen A. Electrophysiological evidence for cross-modal plasticity in humans with early- and late-onset blindness. *Psychophysiology.* 1997;34:213-6.
- 6- Voss P, Lassonde M, Gougoux F, Fortin M, Guillemot JP, Lepore F. Early and late-onset blind individuals show supernormal auditory abilities in far-space. *Curr Biol.* 2004;14:1734-8.
- 7- Cohen LG, Weeks RA, Sadato N, Celnik P, Ishii K, Hallett M. Period of susceptibility for cross-modal plasticity in the blind. *Ann Neurol.* 1999;45:451-60.
- 8- Sadato N, Okada T, Honda M, Yonekura Y. Critical period for cross-modal plasticity in blind humans: A functional MRI study. *Neuro Image.* 2002;16:389-400.
- 9- Nejati V. Comparison of clinical memory of blinds veteran with normal sighted. *Tebe Janbaz.* 2010;4(1):1-11. [Persian]
- 10- Nejati V. Comparison of cognitive status of blinds veteran with normal sighted. *Mil Med.* 2008;10(1):21-8. [Persian]
- 11- Stuss DT, Knight RT. *Principles of frontal lobe function.* Oxford: Oxford University Press; 2002.
- 12- Chudasama Y, Robbins TW. Functions of frontostriatal